

BINNENGEKOMEN
TEAM DOCUMENTSERVICES
D.D. 27-02-2023
No. 2023-01047 (Ontw.)
No. 2023-01048 (Raad)

Verzonden: maandag 27 februari 2023 14:39

Aan: Griffie <griffie@gemeenteraadmaastricht.nl>

Onderwerp: insturen documenten extra raadsvergadering woensdag as

Urgentie: Hoog

Beste,

Omdat wij helaas niet mogen inspreken bij de extra raadsvergadering komende woensdag 1-3-2023, stuur ik u graag enkele documenten.
Zou u deze willen delen met alle raadsleden?

Met vriendelijke groet,

Gedragswetenschapper en Expertisecoördinator dagbehandeling Jonge Kind.

Coördinator Dagbehandeling GW
Onderste Sittarderweg 2
6141 AZ Limbricht

I www.xonar.nl

Denk aan bescherming van ons milieu voordat u deze e-mail afdrukt.

Gemeente Maastricht: neem uw verantwoordelijkheid voor het complexe jonge kind

Kille euro's laten jonge kinderen tussen wal en schip belanden!

Er wordt gesproken over het herstelplan XONAR. Dit is echter niet de boosdoener als we kijken naar een dreigende sluiting van de MKD's. Het kan namelijk niet duidelijk genoeg zijn dat het MKD kan blijven bestaan als de voorwaarden van het arrangement MKD/KDC dat de gemeente eenzijdig zelf heeft samengesteld wel adequaat zouden zijn.

XONAR deelt visie op inclusie

XONAR heeft bewezen mee te willen gaan in de transformatievisie van de gemeenten. XONAR deelt de visie op inclusie; normaal waar kan, speciaal waar nodig. Zo zet XONAR zich al geruime tijd in binnen kinderdagverblijven en peuterspeelzalen, binnen onderwijs en integrale kindcentra. Zij vormen al groepen samen met onderwijs, zodat kinderen ook op het vlak van onderwijs alle kansen geboden krijgen.

Kinderen hebben een last resort hard nodig

Echter, ondanks alle denkbare lichtere vormen van zorg, zijn en blijven er kinderen die (tijdelijk) nood hebben aan een dagbehandeling zoals het MKD. De complexiteit van deze kinderen is dermate hoog (enorm forse ontwikkelingsproblematiek, trauma, hechtingsproblematiek, diffuse ontwikkelingsbeelden die inzet van specialisten behoeft, etc.) dat de huidige hulpvorm met gelijke kwaliteit en inzet noodzakelijk voor hen is.

Voor deze kinderen is het huidige MKD hun last resort; hun ultieme kans om weer ontwikkelingskansen te krijgen. Dit last resort wordt geschrapt of in elk geval zo uitgekleed door de voorwaarden van de gemeente, dat de behandeling zo dusdanig moet worden aangepast dat de kinderen niet de juiste behandeling meer krijgen.

Milde variant? Zachte heelmeesters maken stinkende wonden

Ook al zijn er partners die in het gat van XONAR willen springen en een milde variant van het huidige MKD willen opzetten tegen de voorwaarden die de gemeente stelt in het arrangement MKD/KDC, dan nog is het overgrote deel van de doelgroep zo dusdanig fors qua problematiek dat zij onvoldoende geholpen zijn met een nieuwe milde variant van het MKD. Zij vallen tussen wal en schip en hebben alsnog de huidige vorm van het MKD nodig die tegen die tijd volledig weg bezuinigd is en niet meer voorhanden. Wie zorgt er dan voor deze complexe doelgroep? We hebben

het over kinderen, kinderen die de dupe worden van bezuinigingsmaatregelen.

Kwaliteit voor kinderen i.p.v. destructieve bezuinigingen!

Ook voor de meest complexe doelgroep hebben we echter zorgplicht.

Zou de gemeente bereid zijn de voorwaarden aan te passen; het loslaten van de no show, het afgeven van een gerechtvaardigde losse ambulante beschikking en het tegemoet komen op vervoer, dan zou het MKD blijven voortbestaan en kwaliteit kunnen leveren. Kwaliteit die ervoor zorgt dat er op latere leeftijd geen tot minder zorggelden voor deze kinderen nodig zijn. Kwaliteit die bovenal gelukkige kinderen oplevert met betere ontwikkelingskansen. Een kwalitatief goede dagbehandeling die ervoor zorgt dat er voor de gehele range aan problematiek onder deze jonge doelgroep een aanbod is en blijft.

En het kan gewoon!

Het is gewoon mogelijk en bewezen in Noord- Limburg en Midden- Limburg. Zij hanteren voorwaarden die tegemoet komen aan wat de doelgroep nodig heeft en recht doet aan de dagdagelijkse realiteit.

De meest complexe doelgroep die een huidige dagbehandelingsvorm nodig heeft, valt niet uit te vlakken of weg te poetsen. Deze kinderen zijn er en hebben kwalitatief goede dagbehandeling nodig.

Gemeente, waarom dit rookgordijn?

Roepen dat het MKD gewaarborgd blijft doordat andere zorgpartners binnen de constructen die hebben aanbesteedt, gedwongen zijn deze hulpvorm te leveren als XONAR het niet doet, maakt niet dat de kwaliteit van zorg die de kinderen nodig hebben, gewaarborgd blijft. Integendeel; het is een rookgordijn om de illusie te wekken dat kinderen blijven krijgen wat ze nodig hebben, ook als er sprake is van de meest complexe zorgproblematiek. Het is een schijn waarmee de gemeente pretendeert te voldoen aan dat wat nodig is; er is en blijft immers toch EEN MKD?

Kortzichtige aanpak

Er wordt door de gemeente bezuinigd om nu geld te besparen. Echter besparen op deze jonge leeftijd maakt op langere termijn juist dat er meer zorggelden nodig zijn. Op deze leeftijd is het essentieel het fundament goed te vormen. Daarentegen kiest de gemeente ervoor om juist op dat essentiële vlak bezuinigingen door te voeren. Waarom wordt er kortzichtig en met financiële korte termijn doelstellingen door de gemeente gekeken en wordt er niet naar de lange termijn gekeken?

Het is alsof er enkel glas geplaatst wordt, daar waar dubbelglas nodig is. Dit betekent dat jonge kinderen dagdagelijkse op de tocht zitten en op termijn meer schade oplopen of in elk geval niet dat krijgen wat nodig is om ze optimale kansen te geven. Het is gaan voor een zesje i.p.v. een acht.

Kom over de brug!

Kom de kinderen tegemoet. Pas enkele voorwaarden van het huidige arrangement aan of erken dat deze doelgroep terecht het arrangement behandeling groep behoeft, zodat ook de meest complexe kinderen en gezinnen de hulp blijven krijgen die nodig is.

Resume:

- Het arrangement MKD/KDC samengesteld door gemeente Maastricht is DE oorzaak van de dreigende sluiting van de hoog noodzakelijke MKD's
- XONAR deelt de visie op inclusie; normaal waar kan, speciaal waar nodig.
- Echter, ondanks alle denkbare lichtere vormen van zorg, zijn en blijven er kinderen die (tijdelijk) nood hebben aan een dagbehandeling zoals het MKD.
- Dit last resort wordt geschrapt of in elk geval zo uitgedund door de voorwaarden van de gemeenten, dat de behandeling zo dusdanig moet worden aangepast dat de kinderen niet de juiste behandeling meer krijgen.
- Overgrote deel van de doelgroep is zo fors qua problematiek dat zij een MKD nodig hebben dat tegen die tijd volledig wegbezuinigd is en niet meer voorhanden.
- Simpelweg 3 voorwaarden aanpassen of het arrangement behandeling groep toekennen, lost het probleem voor deze kinderen op.
- En het kan gewoon! Kijk maar naar Noord- Limburg en Midden- Limburg.
- Roepen dat het MKD gewaarborgd blijft is een rookgordijn om de illusie te wekken dat kinderen blijven krijgen wat ze nodig hebben.
- Waarom wordt er kortzichtig en met financiële korte termijn doelstellingen door de gemeente gekeken en niet naar dat het essentieel is om op deze jonge leeftijd een goed fundament te realiseren.
- Enkel glas geplaatst wordt, daar waar dubbelglas nodig is.

Noord-Limburg	Zuid-Limburg
Er wordt altijd multidisciplinair gewerkt, een gedragskundige wordt ingezet voor nader onderzoek en is beschikbaar voor de groep (zonder gemeentelijk overleg geen wisseling in de gedragswetenschapper gedurende het hulpverleningstraject). Opdrachtgever gaat er tevens vanuit dat de inzet van gedragstherapeuten valt binnen het hulpverleningstraject voor zover dit te maken heeft met de hulphoud.	Functiemix: 47,5% HBO, 47,5% MBO, 5% WO
Aanvullende hulpverlening op locatie of thuis zoals opvoedondersteuning valt buiten de inhoud van de ontwikkelgroep. Deze hulp moet aanvullend worden toegekend	Geen aanvullende ambulante beschikkingen meer; de ambulant medewerker werkt op het arrangementstarief
Het is de opdrachtnemer toegestaan rekening te houden met afwezigheid van cliënten; Vooraf wordt afgestemd hoeveel dagdelen het kind per week gaat komen. Die krijg je betaald ongeacht afwezigheid.	Kind niet aanwezig is niet betaald
Tarief €92,26 per dagdeel	Tarief €105,60 per dagdeel
Vervoer: Ondersteuning vindt zoveel mogelijk plaats thuisnabij, Vervoer is in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de jeugdige/zijn of haar ouder(s), in uitzonderlijke gevallen organiseert de aanbieder het vervoer; de gemeentelijke toegang geeft hiervoor een indicatie af; de aanbieder ontvangt een vaste vergoeding per rit.	Vervoer moet van het arrangementstarief af
Tolkkosten; de opdrachtnemer is zelf verantwoordelijk voor de inzet en kosten van een tolk. Hiervoor geldt geen extra gemeentelijke vergoeding	Tolkkosten; de opdrachtnemer is zelf verantwoordelijk voor de inzet en kosten van een tolk. Hiervoor geldt geen extra gemeentelijke vergoeding

Geachte,

Wij zijn [REDACTED] en [REDACTED] en als ouders van een zoon met autisme, maken ons zorgen. Bij het wegvallen van de dagbehandelingsgroepen van Xonar, is er in de regio Zuid-Limburg geen passend alternatief voorhanden waar deze specifieke vorm van zorg wordt aangeboden. Daarnaast baren de berichtgevingen, waarbij wordt gesproken over het overdragen aan andere aanbieders en de andere invulling van zorg vanuit deze partijen, ons eveneens zorgen. De persoonlijke aanpak die voor deze kinderen werkt lijkt daarmee te verdwijnen. Het is namelijk zo, dat de ImPACT-methode welke bij Xonar wordt toegepast nergens anders in de regio wordt gebruikt. Juist deze methode is hetgeen waar onze kinderen zoveel baat bij hebben.

Als de dagbehandelingsgroepen van Xonar zullen wegvallen is er voor onze kinderen dus GEEN geschikt alternatief. Onderbrengen bij andere zorgaanbieders betekent dat de unieke behandeling van Xonar dus niet meer gehanteerd wordt, dit is juist hetgeen wat onze kinderen nodig hebben.

Wellicht geven de persoonlijke verhalen van een aantal van de vele getroffen gezinnen een beter inzicht.

Wij zullen starten met ons eigen verhaal, waarna u ook enkele verhalen van andere gezinnen kunt lezen.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED] en [REDACTED]

Ouders van [REDACTED] 4 jaar

Verhaal 1 → Limbricht

■■■■ is vanaf dat hij 6 dagen oud was een zorgenkind. Hij heeft in de eerste 8 maanden 7 ziekenhuisopnames gehad.

Daarna kwam wat meer rust, dachten wij.

Vanaf 9 maanden oud begon ■■■■ met hoofdbonken in bed, niet gewoon een beetje bonken, nee dit was letterlijk beuken met zijn hele lijf tot bloedens toe.

Uiteindelijk zijn we bij een kinderneuroloog terecht gekomen, hij heeft middels een MRI scan letsel kunnen uitsluiten. Maar aan de hand van filmpjes gaf hij aan dat het veiliger was om ■■■■ in een camping bedje te laten slapen, want hij kon met het geweld waarmee ■■■■ dit deed niet uitsluiten dat hij bloedingen kon krijgen.

Zou het autisme kunnen zijn? Dat vroegen wij ons meteen af. Dit werd aanvankelijk door meerdere betrokkenen weggewuifd, ■■■■ legde immers goed contact.

7 campingbedjes heeft hij versleten, helemaal kapot gebonkt.

We hebben vanaf toen een heel traject aan hulpverleners gehad:

Stichting Kinderleven (hulp op locatie en ambulant), een SI-therapeute, kinderpsychologe (ook hierbij nog ambulant erbij). Er zijn verschillende observaties geweest bij de reguliere kinderopvang waar ■■■■ zat. Want ■■■■ raakte snel gefrustreerd, kon niet met de groep meedraaien (leek een achterstand te hebben), trok zich vaak terug en hilde en schreeuwde veel.

De lieve PM-ers van de opvang wilden er alles aan doen om ■■■■ gewoon daar te kunnen opvangen, alle tips werden opgevolgd, maar het had helaas geen baat. Dit is geen verwijt naar de PM-ers, deze toppers wilden heel graag maar hadden gewoonweg de juiste kennis niet.

Toen kregen we vanuit de opvang toch de mededeling: wij denken dat ■■■■ ergens anders beter af is, een MKD, daar zitten namelijk gespecialiseerde medewerkers.

Het traject werd in gang gezet, maar de wachttijd was 2 maanden (dit zegt overigens genoeg over de nood aan deze vorm van zorg). Dit lijkt kort, maar als je al 1,5 jaar in wanhoop zit met een kindje wat ca. 4-5 meltdowns per dag heeft (welke 45 -60 minuten per keer duren) ben je radeloos en de wanhoop nabij.

2 maanden wachten voelde voor ons op dat moment als een eeuwigheid. Ambulant werd wel al direct opgestart.

Omdat de wachttijd voor ons lang was hebben wij ons georiënteerd op andere mogelijkheden.

De enige in de buurt was het Steyntyje, daar was wel direct plek voor ■■■■

Maar met een kanttekening: hier zitten kindjes met verschillende problematiek bij elkaar in een groep, dit zou voor ■■■■ niet geschikt zijn gezien zijn eigen problematiek. Dit zou hij gewoonweg niet trekken. De keuze was echter aan ons, als wij ■■■■ hier wilden plaatsen dan mocht dat uiteraard.

We hebben de keuze gemaakt om te wachten, ■■■■ zat al eerder ergens niet op zijn plek, dit wilden wij hem niet nog eens aan doen. Het wachten was de moeite waard, ■■■■ ging starten bij de imPACT groep bij Xonar in Limbricht.

Hij had even nodig om te aarden en te wennen, maar zijn gedrag veranderde enigszins, hier had hij eindelijk na een zoektocht van inmiddels 2 jaar de juiste begeleiding.

Hij maakte stappen in zijn ontwikkeling. Zijn gedrag blijft met periodes terug komen, we waren inmiddels het diagnosetraject ingegaan en daar kwam uit: ■■■■ heeft Autisme Spectrum Stoornis,

ARFID (eetstoornis) en een ernstig verstoorde prikkelverwerking.

Dat laatste is hetgeen waar hij het meeste last van heeft en maakt ook dat er geen andere geschikte plek voor [REDACTED] is.

En nu, 2 jaar later, zit [REDACTED] nog steeds bij Xonar in Limbricht. Naar school kan hij helaas nog niet, ook dit zal hij door zijn ernstig verstoorde prikkelverwerking nog niet trekken. Maar het is oké, in Limbricht zit hij nog mooi op zijn plek, hij groeit nog steeds in zijn ontwikkeling, maar zijn gedrag blijft. Ze weten er gelukkig raad mee, ze weten hoe te handelen en wat ze kunnen toepassen.

[REDACTED] heeft zoveel groei laten zien sinds hij bij Xonar zit, dat willen wij graag even voor u opsommen: [REDACTED] ging van 2-woord zinnestelsel naar het voeren hele gesprekken.

Hij heeft er leren spelen en omgaan met andere kindjes.

Vooraf heeft hij er goed leren communiceren, let wel, praten is niet hetzelfde als communiceren.

Toen hij nog niet met woorden duidelijk kon maken wat hij nodig had hebben ze hem geleerd dit via een non-verbale weg te doen.

Ter voorbereiding op eventueel speciaal basisonderwijs zijn ze hem nu een mate van zelfstandigheid aan het leren met het maken van bepaalde werkjes.

Wij zijn er nog lang niet, maar we zien [REDACTED] dankzij de behandeling van Xonar nog steeds enorm groeien in zijn ontwikkeling.

En dan, het bericht: Xonar gaat locaties in Heerlen, Maastricht en Limbricht sluiten.

Dit hakt erin, want dat betekent dat er voor [REDACTED] geen enkele plek meer is in de buurt waar hij de zorg kan krijgen die hij nodig heeft. En daarbij het besef: zoals wij zijn er heel veel gezinnen, waarbij er geen andere geschikte plek is dan de dagbehandelingsgroep van Xonar.

Al deze gezinnen, die net als wij met hun handen in het haar zitten, terug bij af. De wanhoop en radeloosheid, want nu is er geen geschikte plek meer voor mijn kindje en de problematiek waarmee hij/zij te maken heeft.

In de nieuwsberichten kwamen enkele redenen naar voren: bezuinigingen jeugdzorg, gewone pedagogisch medewerkers kunnen zit werk ook doen voor minder geld.

Nou wij kunnen jullie garanderen, dit kunnen zij niet. Wij hebben immers de ervaring dat, hoe graag zij ook wilden en hoeveel moeite ze er ook in staken. Ze hebben gewoonweg de juiste kennis niet, dit wordt namelijk niet uitgebreid behandeld in hun opleiding.

Het zijn allemaal toppers, maar de juiste kennis is er niet.

Want volgens deze logica kan een automonteur met een beetje omscholing vliegtuigmonteur worden en een verpleegkundige chirurg worden. Maar dan wel voor hun oude loon.

Dan kan de vuilnisman (niks tegen dit beroep overigens) met omscholing rechter worden en u denkt dat hij dit voor hetzelfde loon doet als voorheen?

Dus wat betekent het als de dagbehandelingsgroepen van Xonar wegvallen nu concreet?

Dat er voor veel kinderen niet meer de zorg wordt aangeboden die zij nodig hebben, met veel onrust, verdriet en radeloosheid tot gevolg.

Want voor ons waren zij echt de redders in nood en wij weten niet waar wij nu zouden staan als zij er niet waren.

Bij andere MKD's worden kindjes met verschillende problematieken bij elkaar gezet, voor onze zoon met autisme en zeer ernstig verstoorde prikkelverwerking is dit geen optie. Hij heeft juist de specifieke autisme aanpak nodig die bij Xonar geboden wordt.

Dit mag gewoonweg niet gebeuren, ook deze kinderen hebben recht op de zorg die zij nodig hebben!

Vecht a.u.b. samen met ons voor de rechten van onze zorgbehoevende kinderen!

■■■■■ en ■■■■■

Verhaal 2 → Limbricht

Beste,

Toen wij te horen kregen dat het MKD gaat sluiten waren wij in shock.

Wat nu? Waar kan onze zoon de juiste zorg krijgen omdat dit de enigste passende mogelijk is??.

Een MKD doet zoveel meer als andere 'zorggroepen' voor deze jonge kinderen.

Met name de unieke combinatie tussen juffen en andere zorgverleners zoals fysio, ergo, gedragswetenschapper en thuisbegeleiding maakt het aanbod zo passend. Iedereen is snel te bereiken en werkt samen als team om alles op alles te zetten voor onze zoon.

Het aanbod wordt afgestemd op onze zoon, op wat hij specifiek aan kan en niet op wat de massa aan kan.

Onze ervaring in het onderwijs is niet heel positief maar het MKD heeft daar een grote verandering in gebracht.

Onze zoon heeft autisme en als de juffen zien dat hij overprikkelt raakt kunnen ze meteen ingrijpen, ook bij drukke situaties staat altijd iemand voor hem klaar en gaat met hem mee om rustig te worden. Dat kan zijn door even de ruimte te verlaten of samen met hem naar de snoezelruimte te gaan want zelfs die is aanwezig.

Ook het individueel werken met picto's werkt door de begeleiding van de juffen heel goed, brengt rust en duidelijkheid.

Bij iedereen wat betrokken is bij het MKD vind je een luisterend oor, ze luisteren echt en nemen daar ook de tijd voor zelfs buiten reguliere tijden. Dit is waarom we hem met een gerust hart achterlaten.

Kinderen zijn de toekomst dus ook kinderen met een 'rugzakje' en door de unieke begeleiding wat hier mogelijk is kan ons kind ook groeien!!!

Laat het MKD met zijn unieke combinatie open om zo ook deze kinderen een kans te geven!!

Verhaal 3 → Limbricht

Beste allemaal,

Wij zijn ouders die uit een ander land komen (Syrië) , wij spreken een andere taal.Ons kind is in Nederland geboren en wij hebben geen familie of kring van sociale relaties...Dit heeft onze zoon behoorlijk geraakt door zijn onvermogen om ervaringen op te doen vanwege de zwakte van de cirkel van sociale relaties

En hij begon te lijden aan een aantal moeilijkheden, zowel in termen van taal ... of het aangaan van sociale relaties met kinderen ... of andere moeilijkheden waar kinderen in het autismespectrum aan kunnen lijden ...

MKD was de enige opvang die onze zoon met alle liefde en zorg omhelsde en opving... Zo begon ons kind aan een fase van snelle ontwikkeling en positieve verandering. Dankzij de inspanningen van deze groep en haar medewerkers...

Onze kinderen zijn de toekomst van Nederland... Het bestaan van een kind dat lijdt aan moeilijkheden of problemen betekent niet dat hij het niet verdient om actief te zijn in de samenleving. ...

En deze groep is de enige toevluchtsoord wordt... Ik hoop dat u hou en steun Xoner... in het belang van het kind zelf en voor de toekomst van dit prachtige land

Groetjes,

[Redacted signature]

Verhaal 4 → Limbricht

Ik kreeg te horen dat het ze het MKD willen sluiten en dat zou vreselijk zijn voor ouders en kinderen! de persoonlijke begeleiding die je hier ontvangt is ergens anders niet meer zo makkelijk te vinden. Ik zou graag hieronder mijn verhaal willen doen om nogmaals aan te tonen hoe belangrijk ze zijn geweest binnen ons gezin!

Laten we alstublieft denken aan deze kinderen die het al zo lastig vinden om een juiste plek te vinden en de juiste benadering.

En ook voor ons als ouders die vaak ook met de handen in het haar zitten omdat ze vaak van kastje naar de muur worden gestuurd.

Of juist die persoonlijke benadering zo nodig hebben. en SAMEN te kijken wat er nodig is voor het gezin.

Ik ben een moeder van een meisje van nu 7 jaar.

■■■■ is geplaatst op het MKD locatie Limbricht in 2019 vanuit het MIK.

We hadden hiervoor een lastige start gehad en veel onveiligheid gekend.

■■■■ is gediagnosticeerd met Hechtingsstoornis en desorganisatie.

We kwamen terecht op het MKD omdat ze veel moeite had met oa nabijheid, veiligheid.

Alvorens ze deed starten kregen wij fotos van de Juffen zodat ze voorbereid was wie ze zou gaan ontmoeten.

Er werd verteld hoeveel kindjes er waren en ik als mama mocht dan ook de eerste dag mee gaan.

Kleine groep kinderen en voldoende begeleiding zodat ieder kindje gezien werd. duidelijke pictos zodat het voor de kinderen makkelijker was om te zien

Wat er allemaal die dag ging gebeuren.

Rustige inrichting van de klas.

Er werden ouder-kind dagen gehouden zodat je samen met je kind en de rest van de klas een activiteit samen ging doen. Super leuk en heel fijn om dit samen met je kindje te kunnen doen, ook voor de band en om SAMEN iets te ondernemen in haar klasje.

En zo konden de begeleiders ook weer zien hoe de interactie was van ouder en kind.

Daarnaast werd mij aangeboden om een cursus te volgen "pittige jaren" speciaal voor ouders en verzorgers.

Dit allemaal op de locatie van het MKD, hoe fijn is dat.

Er werd logopodie ingezet na een tijdje en fysiotherapie waar ik zeer tevreden mee was omdat de lijntjes kort werden gehouden met mij als moeder.

Oefeningen voor thuis zodat je dit ook samen kon doen.

Dus niet van, ik zet mijn kind op een opvang en hoop dat ze daar iets kunnen doen voor hem of haar! Nee Samen!

Heel goed groepscontact via een app met de klas. leuke fotos waar ik steeds weer naar uitkeek die ik kreeg.

Filmpjes van opdrachtjes die ze deed en hoe je haar zag groeien.

Tijdje later kregen we te horen dat de klas sherborne ging doen. er is toen extra een uitleg avond gehouden voor ouders en verzorgers om precies uit te leggen wat dit inhield en wij hebben zelfs een stukje gedaan als ouders als voorbeeld. ervaren wat het precies is en wat het inhoud voor je kind.

Ook zo werd weer goed gekeken wat haalbaar was voor ieder kind afzonderlijk. En waar ze stagneerde.

Ik ben zelfs begonnen samen met nog 3 andere ouders en hun kind aan individuele shernborne om dit ook weer SAMEN te ervaren.

Ik werd meegenomen in hoe ze het doet in de interactie met andere kinderen en volwassenen. wat ze spannend vond en waar angsten lagen van haar.

Ook werd ik vaak geconfronteerd met mijn eigen straffende ik, ik doe dit niet goed en is het mijn schuld? samen gingen we hier dan over praten en soms ook met de andere ouders, we hielpen elkaar en dat mis ik nu enorm! het gesprek aangaan met de andere ouders.

We deden dit ook terug pakken in de cursussen pittige jaren waar we dan ook opdrachten meekregen voor thuis en erna samen te bespreken en tips van de andere ouders te krijgen persoonlijke gezins begeleiding was er ook. ambulant voor thuis.

Wij kregen een medewerker van Xonar met een eigen mooie achtergrond en zo voelde ik mij ook vrijwel meteen begrepen.

Nogmaals de lijntjes met Xonar en het MKD was heel kort en daardoor is de samenwerking zeer prettig.

Zij kwam in de thuissituatie en hielp mij enorm met tips omdat je vaak vastgeroest zit in hoe je het hiervoor deed.

Vooraf ook steunend naar mij als moeder. weer benoem ik SAMEN. niet voor mij, niet achter mij maar naast mij.

Mij sterker maken als alleenstaande ouder en ■■■ ondersteunen in het proberen te verwoorden wat er gebeurde en welk gevoel hierbij kon passen.

Er was app contact, telefonisch, op locatie, mee naar gesprekken, de thuis ondersteuning of de ondersteuning in naar de winkel gaan samen met ■■■ of andere spannende locaties die ik deed vermijden in begin.

De groep waar ze in zat was goed gestructureerd en duidelijk. de zitplekken, de eet momenten, speelmomenten, begin van de dag en einde van de dag.

De juffen hadden ook met mij heel goed contact en zelfs al was de dag om em ging ik haar halen dat steunde ze als het even niet zo goed ging.

SAMEN.

Ik kan met eerlijkheid zeggen dat ik door het MKD mijn dochtertje beter heb leren kennen, beter zien!

Haar struggles zien maar zeker ook haar groei.

Vanuit het MKD ging ze naar SBO in Geleen in 2021.

Daar heeft ze aantal maanden gezeten en zonder in details te treden zijn daar sexueel grensoverschrijdende voorvallen gebeurt en heb ik haar van de school afgehaalt.

Met de chaos, verdriet en wanhoop, boodheid noem maar op, nam ik contact op met onze ambulante begeleidster van Xonar en deelde ons verhaal.

Geschokt hebben we alle partijen opgeroepen en een rto gehad.

Ik ben er op een avond achtergekomen omdat mijn dochter zo dapper was om het te vertellen via spel en heb meteen aan de bel overal getrokken.

Onze begeleidster is meteen de dag erna naar ons gekomen en ze heeft contact gelegd met het MKD om te vragen of ■■■ er even naartoe mocht zodat ik alles kon gaan regelen en voor ■■■ om haar even

naar haar oude vertrouwde omgeving te laten gaan. Veiligheid. Ze heeft vervolgens 3 maanden terug moegen gaan naar het MKD zodat wij een andere plek voor haar konden gaan zoeken en de juiste hulp konden gaan inschakelen voor het stuk van [REDACTED] wat haar overkomen was.

Na lang praten en samen komen is ze geplaatst naar de zorgklas van Xonar en daar kwam ze weer in een warme omgeving waar opnieuw gewerkt moest worden aan veiligheid van zowel kinderen maar ook volwassenen.

Ik zou niet weten wat ik zonder het MKD had moeten doen!

Ze ondergaat nu trauma therapie en we doen dit allemaal SAMEN.

Het MKD mag niet sluiten mensen! de ondersteuning, begrip, handvaten, opvang, veiligheid, het SAMEN DOEN MET DE OUDERS.

Ik begrijp dat er gekort moet worden maar nooit op de zorg mensen. kom op! hun verdienen ook een toekomst, het is al niet makkelijk en vaak voelen wij ons al eenzaam in deze. laat plekken als deze niet verdwijnen , we hebben elkaar nodig.

Mensen die werken met kennis hart en ziel!

Dank u wel !

[REDACTED] en dochter [REDACTED]

Verhaal 5 → Limbricht

Waarom?

Waarom moet er bezuinigd worden op iets wat voor ouders en kinderen zo medisch van belang is.

Ik zelf van mama van een speciaal kindjes. Naar maanden zoeken en gesprekken was eindelijk het verlossende woord daar, we hebben een plekje voor [REDACTED]. Het MKD te Limbricht! Wat was het fijn om te weten dat er een plek was waar hij tot zijn recht kon komen en de zorg kon krijgen die hij nodig had. Naar veel maanden zoeken en het zelf proberen was het MKD het lichtje aan het eind van onze donkere tunnel. Wat bracht en rust en regelmaat en jeetje wat was onze zoon gegroeid en opgebloeid. De zorg en begeleiding die onze zoon kreeg die hem heeft gemaakt tot hoe hij nu is daar zijn wij als ouders enorm blij om. De steun de hulp en de begeleiding voor thuis wat het MKD ons heeft gegeven dat was een verlichting voor ons. Voornamelijk voor mij als mama met 1 speciaal kindje en een 2 jarige waarbij alles zo vanzelf sprekend gaat. Wat het nog mooier maakt is dat je ziet dat je zoon er profijt van heeft hij eindelijk een plek had waar hij zijn eigen ik kon zijn. De medewerkers wat niks te veel was en hem zo mooi te hebben gevormd dat hij kon doorstromen naar de zorgklas.

Maar waarom moet deze mooie instelling dan sluiten? Waarom wordt hier op bezuinigd?

Als dit er niet was geweest was het voor mij als moeder heel zwaar en moeilijk geweest want waar kon onze zoon dan terecht waar hij zo zijn eigen ik kon ontwikkelen en sprongen kon maken zonder dat hij in een hokje werd gestopt met een stempel.

Waarom wordt er 2,5 miljard voor Oekraïne gereserveerd en moeten er dan bezuinigd worden op iets wat wij hier in Nederland ook zo hard nodig hebben. Ik ben altijd in voor mensen helpen en steunen maar waarom wordt dit niet eerst gesteund iets wat zo belangrijk is in het systeem. Juiste zorg voor ouders en kinderen waar bij de waanhoop bijna nabij is.

Ik hoop dat er opnieuw gekeken kan worden naar het sluiten van het MKD!!

Want ook ik ken ouders en heb familie leden waarbij deze mooie instelling van belang is!

Groetjes,

[REDACTED]

Mama van [REDACTED] een prachtig kindjes dat opbloeide op het MKD te Limbricht!

Verhaal 6 → Limbricht

Hallo mijn naam is [REDACTED] en ik ben de moeder van [REDACTED]

[REDACTED] zit sinds oktober op het mkd in Limbricht .

[REDACTED] heeft autisme en een prikkelverwerkingsprobleem .

Voor dat [REDACTED] via ivh op het mkd kwam ,was mijn dagelijks leven bijna niet te doen.

[REDACTED] was zeer claimend en had 6 x per dag driftbuien die uren duurde .

Ze is 2 dagen op een reguliere creche geweest waar ze helemaal niet thuishoorde .ze kreeg de prikkels niet verwerkt en heeft 2 dagen de ergste driftbuien gehad .

Door deze problematiek ben ik als moeder er bijna aan onder door gegaan burn out ziek thuis na 23 jaar werken.

Toen brak de dag aan dat [REDACTED] mocht starten op het mkd .

In 3 maanden tijd hebben deze (engelen) zo noem ik ze ervoor gezorgd dat ons meisje 200% veranderd is en ik als moeder veel meer rust heb gekregen waardoor alles weer dragelijk is geworden.

[REDACTED] hebben ze zoveel geleerd en ik ben iedereen zo dankbaar voor elke dag dat ze zich met alle liefde inzetten voor onze kindjes die speciale zorg nodig hebben.

Het mkd mag never nooit niet sluiten dat zou voor alle kindjes en ook met name de ouders een ramp betekenen.

[REDACTED] is geholpen maar ik zal me zeer zeker hard malen voor het mkd te redden zodat alle andere ouders met hun kinderen niet in de problemen komen waar plek is voor hun kindje met speciale behoeftes .

Ik denk dat de ramp niet te overzien is als het mkd niet meer zou bestaan.

Waar gaan onze kinderen dan naar toe??

Want ze zitten niet voor niks op speciaal onderwijs .

Dit mag nooit gebeuren .

[REDACTED]

[REDACTED] schinveld

Verhaal 7 → Limbricht

Door een vervelende ervaring die onze zoon heeft meegemaakt werd zijn gedrag thuis en op de opvang onhandelbaar en niet meer veilig, zowel niet voor hem als voor de medekindjes. Een jaar lang hebben wij gezocht naar een passende school/sbo voor [REDACTED], maar op iedere school werd hij vanwege zijn zorgvraag afgewezen, uiteindelijk bij CJIG terecht gekomen met de vraag wat nu!? Uiteindelijk kwamen na vele afwijzingen bij Xonar terecht waar we na een aantal gesprekken al gauw tot de conclusie kwamen dat dit wel de plek moest zijn voor onze [REDACTED]. Zowel de hulpvraag vanuit mij als mama maar ook vanuit mijn zoon werden gehoord en in behandeling genomen. Vrij snel kon hij starten bij Xonar en startte ook de hulp naar mij als moeder zijnde. Het is in en in triest dat we na zoveel afwijzingen bijna geen passende MKD / SBO voor [REDACTED] konden vinden dat een beetje in de buurt lag. Destijds woonde ik zelfs nog in Swalmen, en het dichtstbijzijnde passende hulp was meer als 30 km verderop. Inmiddels woon ik dichterbij bij de school. Maar ik kan me voorstellen dat ik niet de enige ben die met dit probleem kampt. Eenmaal gestart op het MKD in Limbricht ging het steeds met kleine stapjes de goede kant op met [REDACTED] er werd een strak plan van aanpak gemaakt en de betrokkenheid van Xonar naar ouders is heel nauw. De lijn blijft heel kort, ook met de hulpinstanties die bij Xonar betrokken zijn. Inmiddels kunnen we starten met de echte behandeling van het gedrag van mn zoon, maar ook hier werken we allemaal heel erg nauw samen. En dat is zo ontzettend belangrijk voor mijn kind, en ook voor zoveel andere kinderen. Als deze dagbehandeling voor m'n zoon zou wegvallen valt ook alle structuur van hem weg, en zal zijn gedrag weer als vanouds worden, en dit zou zo zonde zijn van al het werk dat alle hulpverleners hier bij Xonar hebben gedaan. Dit kan en mag niet gebeuren, het is voor zoveel kinderen belangrijk dat ze uiteindelijk op een zo rustig mogelijke manier een doorstroom kunnen maken naar het onderwijs. En in mijn ogen kan alleen Xonar dit in goede banen laten leiden. Dit mede uit ervaring dat mijn zoon op zoveel scholen is afgewezen. Xonar heeft de juiste middelen en de juiste hulpverlening zowel naar het kind als naar de ouders om een kind weer kind te laten zijn. En het belangrijkste is nog, dat het kind zich kan ontwikkelen op een voor hun zo goed mogelijke manier en eigen tempo. Want daar biedt Xonar de ruimte voor. Als Xonar zou weg vallen dan gaat dit ten koste van de kinderen die de hulp zo nodig hebben, de ouders die de nauwe samenwerking nauwelijks elders kunnen vinden. Maar al het behandelen en doelen die ze al behaald hebben bij kinderen worden in mijn ogen verwaarloosd. Dit mag niet gebeuren. Laten we strijden voor de kinderen die deze hulp zo nodig hebben om een goede en betere ontwikkeling tegemoet te gaan!

[REDACTED]

Verhaal 8 → Limbricht

Geachte overheid,

Bij deze wil ik U berichten hoe ernstig ik het vind dat U wilt bezuinigen op de jeugdzorg en daarbij verschillende kinderdagverblijven wilt sluiten, zoals onder andere ook de MKD's in Heerlen, Maastricht en Limbricht en daarbij dus ook nog eens de zorg van Xonar erbij wegvalt. U kunt met geen mogelijkheid voorstellen wat voor gevolgen dit heeft en hoeveel kinderen er daarbij goede zorg wordt ontnomen.

Zo heeft mijn dochttertje [REDACTED] op het MKD in Limbricht gezeten. Vanaf mei 2021 t/m juli 2022. Ze heeft dus er gezeten vanaf ze 3 jaar was tot ongeveer dat ze bijna 5 jaar oud was. Mijn dochttertje zat daarvoor op de peuterspeelzaal in Puth, waaruit bleek dat ze niet naar de basisschool kon. Dit vanwege een sociaal-emotioneel achterstand in ontwikkeling en spraak/taal achterstand. Ik wist mij toen geen raad totdat Xonar, het samenwerkingsverband en het MKD in Limbricht in beeld kwam. Zij zijn met mij een ongelooflijk traject gestart met onderzoeken en intensieve begeleiding op het MKD in Limbricht, om erachter te komen hoe ernstig deze achterstanden waren en zijn toen meteen in actie gekomen. De manier waarop ze werken met een doelgericht plan en hoe snel het werd uitgevoerd heeft wonderen verricht voor mijn dochter. Als zij niet in beeld waren, was mijn dochter nog in verdere achterstand gekomen en had ik niet geweten wat ik moest doen. Niemand op de peuterspeelzaal wist hoe met haar om te gaan en de ontwikkeling stagneerde. Maar door het MKD en begeleiding van Xonar ging ze steeds meer voorruit. Alleen door hun is mijn dochttertje uiteindelijk naar speciaal onderwijs kunnen gaan. Omdat ze anders was blijven hangen in haar achterstand.

Daarbij heeft Xonar mij nog op zoveel meer gebieden geholpen in een moeilijke thuissituatie en problematische omgang in begeleiding van mijn dochter naar vader. Xonar en het MKD in Limbricht hebben zo'n grandioos plan van aanpak met een heel team van specialisten die ik niet durf weg te dromen. Zonder hun had mijn dochttertje niet kunnen meedoen aan de maatschappij, omdat niemand haar begreep en vat kon krijgen op wat zij nodig had. De tijd dat mijn dochttertje op het MKD in Limbricht heeft gezeten heeft haar zo goed gedaan, ze heeft wonder sprongen gemaakt. Waarvan iedereen, zelfs ik als moeder dacht; gaat het nog goedkomen met haar. Zonder deze periode op het MKD en de hulp van Xonar, was mijn dochter letterlijk, in het niet gevallen en had ze nergens heen gekund, en had ik dit allemaal zelf moeten uitzoeken.

U kunt het niet maken om zovelen kinderen zoals mijn dochter en ook ouders deze hulp te ontnemen. Zo zijn er nog ernstigere casussen als die van mij, met kinderen met beperkingen en ouders die net als mij zich geen raad weten. Ik kan me niet voorstellen wat ik zonder het MKD had gemoeten en zonder Xonar. En ik kan mij niet voorstellen wat al deze kinderen en ouders zonder hun hulp nu moeten doen. Voor mijn dochter was Xonar en het MKD in Limbricht ESSENTIEEL voor haar ontwikkeling een ware UITKOMST!

Alstublieft ontnemt U niet deze goede zorg voor kinderen en ouders U laat ze daarbij echt in de steek. Zoals mijn dochter overal tussen schip en wal viel en er niemand iets van haar begreep, waren Xonar en het MKD daar voor haar, zo iets was een droom die uitkwam, omdat de stress voor mij als ouder hoog opliep, daar ik mij ernstig zorgen maakte om haar ontwikkeling, was dit het beste voor haar. Ook was zij anders in die tussentijd niet naar school geweest en hadden we thuis gezeten met de consequenties. Wij missen zelfs de grandioze begeleiding die nu is weggefallen nu

mijn dochtertje op het speciaal onderwijs zit. Hier missen wij de begeleiding en het overzicht in haar ontwikkeling.

Dank voor Uw tijd om dit door te lezen, ik hoop van harte, dat Xonar en de MKD's hun goede zorg mogen voortzetten!

Hoogachtend,

A rectangular area that has been redacted, likely containing a signature or name.A rectangular area that has been redacted, likely containing contact information such as a phone number or email address.

Verhaal 10 → Limbricht

Mijn verhaal

Vanaf de geboorte van de jongens hebben we veel zorgen gehad en hier ook ondersteuning in gekregen. Maar dit gaat allemaal niet vanzelf, we moesten er zelf heel erg achteraan. We hadden met 1,5 jaar nog steeds veel vragen en zorgen over de ontwikkeling van de jongens. Via de kinderarts zijn we uiteindelijk terecht gekomen bij IVH.

In januari 2020 heeft IVH onderzoek gedaan en kwamen bij mij thuis om de kinderen te testen. De tweeling is dan 1,5 jaar. De test loopt niet zo als het hoort. Maar oké, dat leg ik naast me neer. Ik krijg het verslag en tot mijn grote verbazing is het advies 't Steyntje. Dit zat mij niet lekker. Ik heb contact gezocht met het MKD in Limbricht en mijn verhaal gedaan.

Ik heb samen met papa een gesprek gehad op het MKD om alles te bespreken. De verslagen werden besproken en ze wilden met ons een samenwerking aangaan. Met de voorwaarde dat de jongens binnen 6 maanden een groei lieten zien. Vanaf dat moment was het niet meer alleen ons gezin, maar zijn wij 1 team geworden!

Op 18 mei 2020 is de eerste dag op het MKD in Limbricht aangebroken. Beide jongens gaan starten bij de hinkelbaan. Ik ben super zenuwachtig. Hoe gaan de kinderen het vinden? Hoe gaan ze het beide doen? Allemaal vragen die spoken door mijn hoofd. Dit is een heel groot moment voor mij. De kinderen zijn nooit bij mij weg geweest en nog zo klein.

Ik weet nog dat ik de eerste dag aankwam, met de tweeling kinderwagen via de achterkant (in verband met corona) en werd heel vriendelijk ontvangen. Het voelde goed.

Ik geef de kinderen allebei een kus en ik loop richting de auto. Vanaf die dag veranderd er voor ons gezin heel veel.

We kregen gesprekken met de gedragswetenschapper en juffen hoe wij samen aan de slag gaan, om het juiste resultaat te bereiken. Ook start de ambulante hulpverlening. We gaan aan de slag met vragen en dingen waar ik thuis tegen aan loop, er is een nauwe samenwerking met de hinkelbaan. Daarnaast start ik ook met de cursus Pittige jaren. Dit zijn 16 bijeenkomsten samen met andere ouders. Door de cursus heb ik geleerd hoe ik anders om kan gaan met het gedrag van de kinderen.

Ze doen op het MKD er alles aan om beide kinderen op hun gemak te laten voelen en zich zo goed mogelijk te kunnen ontwikkelen. De groep bestaat uit juffen met veel expertise en jarenlange ervaring. Er wordt gewerkt met vaste gezichten voor ouders en kinderen. Wat een kind ook doet, alles is oke. Het kind wordt gezien zoals het is en dat geeft heel veel rust voor mij als ouder. Ik vertrouw ze mijn kinderen toe, met een hele geschiedenis aan zorgen erbij.

Ze kijken niet vanuit een boekje naar het kind, maar naar waar het kind op dat moment staat in zijn ontwikkeling en passen zich daarop aan qua spelmateriaal, taalgebruik, activiteiten en aanpak. Niks is te veel en alle kinderen worden als individu bekeken. Er zijn korte lijnen tussen de groep en ons. Maar ook is er afstemming met logopedie, fysiotherapeute, kinderarts, ambulante hulpverlener en gedragswetenschapper. Alles wat er gedaan wordt, gaat in overleg met ons. Er worden doelen gemaakt voor de kinderen en deze worden elke paar maanden geëvalueerd.

■■■■ had moeite met nieuwe mensen. Doordat de gedragswetenschapper onderdeel is van de groep, heeft hij langzaam kunnen wennen aan haar, waardoor het een aantal maanden later mogelijk was om een betrouwbaar onderzoek te doen. Dit was oh zo spannend allemaal. Laten ze een groei zien of niet? En ja hoor ze laten beide een groei zien! Wij zijn super trots. Inclusief alle juffen. Er komen nieuwe doelen en daar gaan we mee aan de slag.

De periode daarna ontwikkelen de kinderen zich stap voor stap en blijven ze een groei laten zien. 1 van de jongens kan in oktober 2021 zelfs gaan opbouwen bij een regulier kinderdagverblijf en maakt niet veel later de volledige overstap. Ook hier worden we goed bij ondersteunt door onder andere de ambulant hulpverlener en is er contact met de leidsters daar. We merkten hierin meteen wel het verschil tussen MKD en het reguliere kinderdagverblijf. Er zijn veel verschillende juffen, meer kinderen in de groep en er is minder contact met ons. Je wordt als ouder meer aan je lot overgelaten. Ze verwachten dat een kind zich normaal ontwikkelt en dat alles vanzelf gaat. Als dat niet zo is, hebben ze hier ondersteuning in nodig. Gelukkig bleven wij ook tijdens deze periode samenwerken met het MKD.

Als je ergens mee zit kun je je verhaal kwijt. En zij zijn ook altijd eerlijk, hoe moeilijk deze gesprekken soms ook waren. Dit samen zorgt voor een sterk vertrouwen met ouders en kinderen. Er waren dagen bij dat ik met mijn handen in haar zat en er was altijd wel iemand bij wie ik op dat moment terecht kon.

Ook werden wij begeleid in het proces naar onderwijs toe. Wat past bij het kind, welke voorbereidingen zijn er nodig. Allemaal samen met groep, ambulant en gedragswetenschapper. Beide jongens zijn na observatie en gesprekken gestart binnen het regulier onderwijs. Ook toen waren wij als ouders super trots, maar alle juffen net zo trots!

Nu, januari 2023, zitten beide kinderen nog op het regulier onderwijs. Er is nog een tijdje nazorg geweest vanuit ambulant richting onderwijs, school had toch nog vragen en samen is er gezocht naar oplossingen.

Ik ben super blij dat het MKD met ons de samenwerking is aangegaan. En dat wij met z'n allen er alles aan hebben gedaan om de achterstand in te halen. Ik sta als moeder zoveel sterker in mijn schoenen en heb vertrouwen in de toekomst, met alles wat er nog op ons pad komt.

2 jaar investeren door middel van het MKD maakt dat we nu geen verdere zorg voor de jongens meer nodig hebben.

Beste wethouder Alex Meij, als u na mijn verhaal vragen heeft over het belang van deze speciale zorg voor de allerkleinste, dan ga ik graag met u in gesprek. Wij zullen de stem zijn van onze kinderen. En ik zal hierin niet de enige ouder zijn!

Verhaal 11 → Maastricht

Beste mensen,

Ik ben de mama van ■■■, 3 jaar en hij heeft ook autisme en een eetstoornis. Hij is pas sinds november vorig jaar gestart op het mkd in Maastricht bij de groep Skoebidoe. Ook heeft hij vanuit Xonar ambulante zorg. In deze korte tijd zien zijn omgeving en ik zoveel verandering en groei bij hem. Eindelijk ervaart hij rust en stabiliteit. Hij voelt zich begrepen, gezien en gehoord. Dit is duidelijk terug te zien in zijn gedrag. Hij was eerst aan het overleven en had regelmatig last van huil- en schreeuwbuien en gevoelens van onmacht. Ook als ouder was dit heel heftig. Je wilt je kind helpen maar je weet niet de beste tools. Het was een moeilijke tijd, met veel strijd en onmacht. Met de berichtgeving dat deze hulp mogelijk gaat weg vallen, breekt mijn moederhart. Hij is hier eindelijk op zijn plekje, na een lange zoektocht. En ook voor mij als ouder vrees ik, want deze behandeling biedt mij ook de juiste hulp en steun om ■■■ zo goed mogelijk te kunnen begrijpen en helpen. Nooit wil ik meer terug naar de tijd hiervoor. Waarin ik me altijd moe, machteloos en onbegrepen voelde en niet echt een binding kon maken met mijn eigen kind. Nu hebben we het steeds fijner samen, hij bloeit echt op en ik bloei met hem mee. Gun ieder kind de kans om op de juiste plek te groeien, zich begrepen en gezien te voelen!

Groetjes ■■■

Verhaal 12 → Plaats onbekend

Onze zoon zei niets in het begin en hij reageert helemaal niet als iets tegen hem zegt.

Sinds dat hij bij xonar MKD is.

We hebben veel vooruitgang gezien.

Hij zegt nu veel meer. En we zijn erg tevreden over MKD.

Met vriendelijke groeten,

Verhaal 13 → Limbricht

Ons zoontje zit bij de Xonar op locatie Limbricht.

Hij heeft eerst een half jaar op de KDV gezeten in Elsloo. Omdat onze zoon maar een paar woordjes deed praten en veel deed klimmen en zich niet verstaanbaar kon maken met de handere kindjes kregen we al snel te horen dat we verder onderzoek moesten gaan doen en dat hij naar een andere school zou moeten gaan ivm leer achterstand. Eigenlijk wilde ze eerst dit niet bespreken met ons maar met derde waar we erg boos om zijn geweest.

Na onderzoeken bij adelante zijn we terecht gekomen bij Xonar in Limbricht. Hier ging de wereld voor ons open. We kregen een rondleiding en ze vertelde wat ze allemaal doen voor de kinderen en dat het kleine groepen zijn en meer aandacht besteden aan de kinderen met een taal achter stand.

Zoals ik vertelde sprak ons zoontje vorig jaar 2022 maar gemiddelt 5 woordjes en kon niet stil zitten en deed veel klimmen. Na heel veel energie die wij samen met de juffrouwen en thuis begeleiding hebben gekregen, en structuur aangeboden heeft gekregen. Zien we nu een jongen die elke dag graag naar school gaat al veel woorden en zinnen kent en verteld, structuur heeft en goed kan blijven stil zitten.

Ik weet zeker als we deze mogelijkheid en zo'n goede begeleiding niet hadden gehad, wij niet geweten hadden wat nu van ons zoontje terecht was gekomen.

Ik hoop echt dat meen ik oprecht dat u dit blijft bestaan.

Dit is niet alleen belangrijk voor onze zoon maar ook voor de andere 90 kinderen die er nu op school zitten en de kinderen die volgen!!

Ik weet uberhaupt niet of u dit gaat lezen!! **Maar bezuinig ergens anders op maar niet op dit onderwijs wat deze kinderen nodig hebben om zich goed te ontwikkelen!!!!!!!!!!!!!!**

Verhaal 14 → Maastricht

Beste,

Wij dragen Xonar een warm hart toe, en vandaar dat wij ook onze ervaring delen middels deze mail.

Onze zoon ■■■ heeft de impact behandeling te Maastricht gevolgd.

Xonar maastricht is de plaats waar wij als eerste na een Ass diagnose terecht zijn gekomen.

Wij zijn onafhankelijk hier terecht gekomen, na dat wij extern onderzoek hebben gedaan om een behandelplaats te vinden wat geschikt was voor onze zoon.

Dit is uiteindelijk Xonar geworden.

Ons mannetje was net twee jaar. Een periode waar hij intens kwetsbaar was, een mannetje wat nooit zou gaan functioneren op een peuterspeelzaal.

Zijn veiligheid kon er simpelweg niet gegarandeerd worden.

Zijn ontwikkeling lag ver beneden zijn kalenderleeftijd.

Regulier zou nooit een optie kunnen zijn voor ons kind.

Allemaal bevestigd door artsen en psychiaters.

Met die wetenschap zijn wij als ouders ook het traject gestart.

Onzeker, bang maar ook hoopvol.

1,5 jaar, ging mijn zoon met plezier naar het mkd te maastricht.

Hij werd als een koning behandeld.

Maar voor in het eerst in twee jaar ontwikkelde hij zich sociaal.

Hij leerde spelen met speelgoed zoals het hoorde.

Hij maakte oogcontact.

Hij maakte persoonlijk contact.

Hij leerde dat hij mensen nodig had, om te krijgen wat hij wilde.

Dat leerde onze zoon daar!

Basale dingen wat mensen al zo van zelfsprekend nemen, waren voor ons de grootste overwinningen, en dat zijn ze op de dag van vandaag nog steeds.

Wij leerde methodes om hem te helpen.

Om contact te krijgen met mijn eigen kind.

Maar we kregen in alles wat tot betrekking had tot onze zoon, hulp.

Ze dachten mee in de slaapproblematiek.

Ze hielpen ons met zijn eetproblemen.

Praktische dingen zoals luiervergoeding ect.

Ondersteuning waar wij het als ouders moeilijk in hadden, een luisterend oor, advies en mensen die het eindelijk leken te begrijpen.

Wij stonden er als ouders niet meer alleen voor.

Van intake tot warme overdracht, tot jaren erna is er zorg geweest.

Daarom was Xonar voor ons het Gouden ei, een plaats waar wij onze zoon veilig heen konden brengen, weten dat hij veilig zou zijn, maar ook de hulp zou krijgen wat hij nodig had en verdiende.

Zijn eerste school ervaring was fantastisch.

Waardoor wij ons tot die hoogte ook als normale ouders konden voelen.
Ons kind ging tenslotte ook na schooltje.

Het schooltje zou niks zijn zonder de medewerkers.
De medewerkers wat zo betrokken zijn, geleerd zijn en gespecialiseerd zijn in deze doelgroep kinderen is enorm kostbaar.
En Xonar onderscheid zich hier in.
Er zijn geen plekken zoals Xonar.
Vooral niet voor deze jonge doelgroep.

Het krijgen van een uniek kind, is al enorm zwaar.
Het zoeken naar de juiste zorg maakt het nog veel zwaarder en gaat onnodig veel tijd en energie in zitten, wat wij ouders al vaak niet hebben.
Deze plaats, heeft de last van mijn schouders afgehaald door mee te denken, continue proberen aan te bieden wat mijn zoon nodig had.
Waardoor ik ook weer moeder kon zijn wat mijn zoon nodig had.
Maar heeft ook een maatstaf voor mijn zoon en zijn zorg gelegd.
Door hun, weet ik wat mijn zoon nodig heeft.
En weet ik dat ontwikkeling mogelijk is, hoe klein de stapjes ook zijn!

Nu een aantal jaren later, mijn zoon is inmiddels 6. Hebben wij verschillende plaatsen mogen ervaren, en wij als ouders kunnen oprecht zeggen dat Xonar er van de beste plek is geweest om te starten, en ons als ouders de juiste insteek heeft gegeven wat onze zoon en wij nodig hebben. Wij zouden dit zo veel meer mensen toe wensen met een jong kind op het spectrum.

De reden dat wij persoonlijk vinden dat Xonar moet blijven is wel duidelijk, maar ik vind het belangrijk ook te onderbouwen waarom het noodzakelijk is.
In de wetenschap is al vroeg duidelijk geworden dat vroege interventie noodzakelijk is voor kwetsbare kinderen, vroege interventie wat Xonar als enigste bied hier in deze regio.
Autisme bij jonge kinderen des te meer.
Hier zijn voldoende artikelen over te vinden, met enorm goede percentages. Het ontnemen van iets wat niet vervangbaar is in dit verhaal Xonar, zal inhouden dat het op de langere termijn meer geld gaat kosten voor de gemeente, dan dat de investering zal zijn in vroege interventie.

Ontneem kinderen en ouders niet wat zo belangrijk en noodzakelijk is.

Met vriendelijke groet

Verhaal 15 → Limbricht

Beste,

Via deze weg willen wij als ouders van [REDACTED] onze zorgen uiten met betrekking tot het sluiten van het medisch kleuter dagverblijf Xonar te Limbricht. Tevens willen wij graag onze ervaringen delen, wat het leven en persoonlijke ontwikkeling van [REDACTED] op een zeer positieve manier heeft veranderd ten goede voor zichzelf en iedereen om [REDACTED] heen!

[REDACTED] ging met twee en een half jaar naar peuteropvang De Eik te Nieuwstadt. Hier werd al heel snel duidelijk dat [REDACTED] niet op zijn plek was en in die periode niet met de groep mee kon komen en dat extra zorg nodig was. Denk hierbij aan oververmoeidheid, extreem introvert, geen verbale communicatie, extreme woedeaanvallen, moeite om fysiek contact te leggen met personen, etc. Als ik als moeder zijnde mijn zoontje moest ophalen bij de peuteropvang kon ik wel meehuilen van de opgekropte emoties die [REDACTED] helaas niet kon uiten. Er was zeer weinig begrip vanuit de lerares in kwestie en hierdoor werd [REDACTED] al snel het buitenbeentje van de groep die vier uur alleen in een hoek speelde met zijn auto's of lego blokken. In een kring met de anderen kinderen wilde hij niet, samen spelen kon hij niet en interesse in werkjes was er al helemaal niet!

Na een evaluatiegesprek met de directrice en de lerares van de peuteropvang, hebben wij als ouders besloten om op zoek te gaan naar een hulp en vooral een veilige leeromgeving voor [REDACTED], die baat heeft bij de persoonlijke ontwikkeling van [REDACTED].

Op aanraden van school zijn we terechtgekomen bij Adelante te Hoensbroek. Hierbij hebben we aantal medische testen ondergaan. Uit de testresultaten scoort [REDACTED] hoog in de box van autisme en hoogbegaafdheid en kwam naar voren dat hij een taal en ontwikkelingsachterstand heeft!

Na de medische testen en het gesprek bij Adelante zijn we uiteindelijk terecht gekomen bij Xonar te Limbricht. [REDACTED] zou dan in aanmerking komen voor de impactgroep. Achteraf het beste wat ons, maar vooral [REDACTED] heeft kunnen overkomen!!!

[REDACTED] moest in januari starten en toen werd hij ernstig ziek. In het ziekenhuis werd vastgesteld dat [REDACTED] het MIS-C virus onder de leden had. Voor een kind die erg afgesloten is en zich niet verbaal kon uiten was het een hele heftige periode voor ons als familie. Ondanks de heftige periode is [REDACTED] hier gelukkig helemaal van hersteld en kregen wij als ouders zijnde zelfs iets meer contact met hem. Na zijn herstel is hij bij Xonar gestart, bij de impact groep.

We kregen wekelijkse begeleiding thuis en informatie over hoe we konden omgaan met de eventuele autisme-hoogbegaafdheid van onze zoon. Er komt zoveel op je af als gezin zijnde en de hulp werd met open armen ontvangen! Het heeft ons handvaten gegeven hoe wij naast zijn reguliere zorg bij Xonar ook als ouders hem beter konden helpen thuis in zijn persoonlijke ontwikkeling.

Bijvoorbeeld wat te doen met stressmomenten als een kind zo overstuur raakt dat hij bijna omvalt van woede en emoties die [REDACTED] zelf niet kan plaatsen of uiten. Dan is het toch wel een godsgeschenk als je weet hoe je hier mee om moet gaan en belangrijker nog dat je het als ouder herkend en begrijpt wat er aan de hand is. Iets dat we zonder de ambulante zorg vanuit Xonar nooit

zo hadden geleerd. Ook onze zoon is erg geholpen met de dagelijkse structuur en warme persoonlijke aandacht. Als we tegen iets aanlopen in de ontwikkeling van [REDACTED] dan wordt hier direct vanuit de specialistengroep op ingespeeld en is de samenwerking zeer nauw!

[REDACTED] heeft nog een grote zus van 6 jaar, [REDACTED]. Destijds op school bij een oudergesprek van onze dochter hebben we een gesprek gehad met een van haar leraressen. De juffrouw in kwestie had in het verleden gewerkt met kinderen met speciale zorg. Deze juffrouw zag hoe moeilijk wij het als gezin ermee hadden en zei toen het volgende: "ik wenste uit de grond van mijn hart dat een groot aantal van mijn leerlingen de zorg konden krijgen die jullie zoontje straks gaat krijgen. Het worden alleen maar mooiere mensen ervan"

Deze woorden maakte een diepe indruk op ons enorm en achteraf gezien is dit ook zo waar! De kinderen bij Xonar kunnen echt kind zijn en krijgen de warme, maar voor de specifieke aandacht om zich op een veilige manier te kunnen ontwikkelen die bij het kind past. Zonder deze zorg zal dit misschien wel heel anders gaan uitzien in de toekomst. [REDACTED] en vele andere kinderen zijn nog niet klaar om naar een reguliere peuteropvang of basisschool te gaan. Als wij hieraan denken worden we ontzettend verdrietig en bang! Wat geeft de toekomst voor onze zoon, waar moet onze zoon nu naar toe als Xonar de deuren gaan sluiten? Wat betekend dit voor ons als gezin zijnde? Deze gedachtes en vele vragen spoken door ons hoofd!

Ongeacht aan wie deze brief is gericht, ongeacht wie deze brief leest. Laat uw hart spreken en help [REDACTED], de andere kinderen die deze speciale zorg nodig hebben, maar vooral de vele kinderen die in de toekomst nog gaan volgen! Laat de bezorgde ouders met hun kinderen niet in de kou staan en help ons allen!!!!

Bedankt,
Knuffel [REDACTED]

Verhaal 15 → Maastricht

Eenzijdig is het besluit genomen om de beschikkingen voor de Medisch kinderdag verblijven van Xonar stop te zetten.

Dit zou betekenen dat er geen gespecialiseerde hulp meer is voor ontzettend veel kinderen/gezinnen die om uiteenlopende redenen geplaatst worden binnen de MKD'S.

Er waren altijd al ontzettend lange wachtlijsten, wat precies laat zien hoeveel nood er is aan deze hulp.

Ons verhaal:

Wij zijn de ouders van twee kinderen die het geluk mochten ervaren nog een plekje te hebben gehad op het MKD in Maastricht.

Onze oudste zoon sprak niet. Hij kon niet mee op een reguliere psz. Hij werd om die reden in de skoebidoe groep geplaatst op het mkd in Maastricht. De aanpak van de auti groep was exact wat hij nodig had om verder te kunnen groeien.

Hij heeft bijna 3 jaar op het mkd gezeten waarna hij is gestart op CSN.

Onze middelste zoon is een bijzonder mannetje. Hij heeft een ontwikkelingsachterstand en moeite met prikkelverwerking, maar is ondertussen ontzettend slim en tot veel in staat op goede momenten.

Deze bijzondere combinatie zorgt voor de nodige uitdagingen.

Hij is inmiddels een half jaar gestart op Tytlyschool de Maasgouw, hier zijn ze nog altijd bezig om te ontrafelen wat hij exact nodig heeft.

Iedereen binnen het MKD in Maastricht zal hem nog kennen.

Voor hem was er zonder het MKD geen plek waar hij naartoe kon.

Wij hebben mogen ervaren wat het MKD voor een verschil heeft mogen betekenen. Niet alleen voor onze zoontjes, maar ook voor ons gezin en zelfs onze familie.

Wij zouden oprecht geen idee hebben wat er was gebeurd zonder de lieve medewerkers van het MKD, of waar onze zoontjes anders terecht waren gekomen.

Dit was en is nog altijd onze realiteit.

Wij weten hoe zwaar het leven met een kind met beperking kan zijn.

Het bestaat uit vechten, uitdagingen, creativiteit, vallen en opstaan.

Wij weten hoeveel moeilijker de gemeente en alle andere instanties ons leven maken dan het al is. Met vragen, invullijsten, enorm veel gesprekken, de aanvragen om iets van hulp voor elkaar te krijgen of iets waar je kind recht op heeft etc.

Iets voor elkaar krijgen als ouders van een kind met een beperking/aandoening is extra stress, verdriet, inzet en een gevecht iedere keer opnieuw

Enorme muren waar we tegenop hebben moeten boksen, en waar we nog altijd tegenaan lopen.

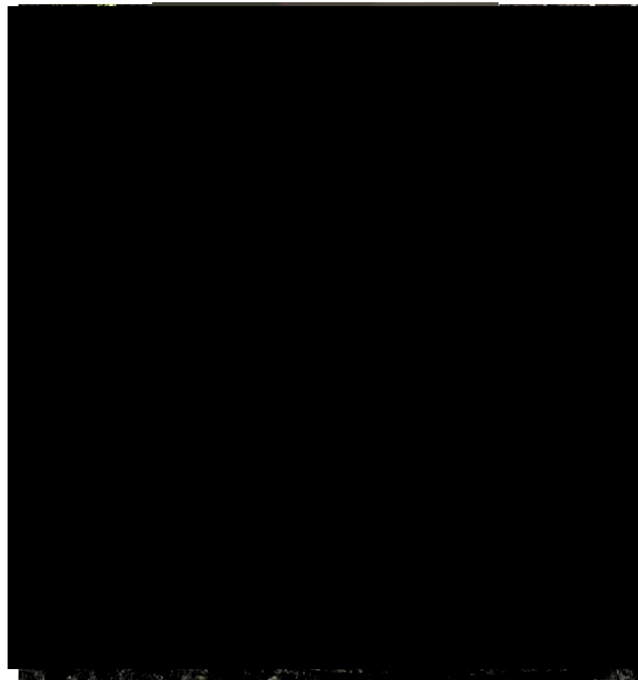
Het MKD en de medewerkers hebben ons hierin zo ontzettend in bijgestaan.

Deze plekken moeten blijven bestaan voor de kinderen en ouders die hier nog mee te maken gaan krijgen in de toekomst.

Wij gunnen ze dezelfde hulp!

■■■■■■■■■■ en ■■■■■■■■■■

Ouders van twee oud cliënten van het MKD Maastricht

Verhaal 16 → Maastricht

Hoi

Ik ben de heer [REDACTED] ik heb een zoontje die zit op het mkd in Maastricht hij zit in de autisme dagbehandeling groep .

De dagbehandeling groep heeft mijn zoontje heel veel gebracht . Structuur duidelijkheid , er zijn minder prikkels voor mijn zoontje de klasjes zijn minder groot wat ook heel belangrijk is voor mijn zoontje . Zijn spraak gaat ook langzaam steeds meer voor uit zins hij daar zit. Er zijn genoeg juf vrouw,s aanwezig die mijn zoontje de aandacht kunnen bieden die hij nodig heeft .

Ook sinds mijn zoontje op het mkd zit heeft hij minder boze buien en laat hij zich minder vallen op de grond enz.

Toen hij op de peuterspeelzaal zat de klasjes ware veelste groot voor hem ze konden hem bijvoorbeeld niet de aandacht bieden die hij nodig had wand er zaten nog dik 15 andere kinderen in zijn klasje .

Tevens mijn zoontje telde voor 5 a 6 kinderen.

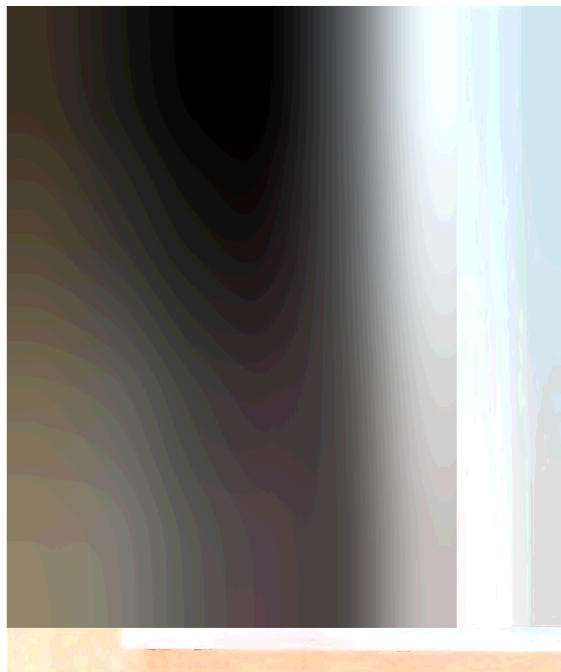
Mijn zoontje raakte over prikkelt dit uiten zich uit dat hij dan maar wat rond zat te lopen door de klas heen , dat hij dan niet mee deed aan een activiteit . Of ze ware hem zoek en was hij stiekem weg gelopen bijvoorbeeld naar de gymlokaal .

Ook regelmatig boze buien , op de grond vallen enz.

Mijn zoontje zat 4 dagdelen op de peuterspeelzaal bijvoorbeeld ook vanwege zijn spraak achter stand . Door zijn spraak achterstand liep hij ook op andere gebieden tegen de feiten aan .

Ik vind als ouder dat mkd Maastricht open moet blijven in belang van de kinderen . Zonder het mkd Maastricht zou mijn zoontje nergens anders te recht kunnen tevens de school kwam veel te vroeg voor hem en daar zou die dan helemaal vast lopen op zijn ontwikkeling .

Vriendelijke groetjes de Heer [REDACTED]

Verhaal 17 → Plaats onbekend

Geachte heer/mevrouw,

Graag zou ik u laten weten wat het mkd voor mij en mijn zoontje betekenen.

Na veel onderzoek is eruit gekomen dat mijn zoontje autisme heeft en evenwicht stoornis. Na het ivh onderzoek hebben ze ons doorverwezen naar het mkd. Eindelijk na een zoektocht werden we begrepen en ondersteund. Mijn zoontje is van onhandelbaar/ zichzelf en anderen pijnigen naar een vrolijk rustig kind gegaan. Eindelijk was er begrip. Eindelijk was er hulp. Ik ben een alleenstaande moeder die door de bomen het bos niet meer zag. Ik heb zoveel hulp gehad van de ambulante zorg en de fijne leraressen die verstand van zaken hebben, dat ik niet kan begrijpen dat dit zal weg vallen. Hij heeft logopedie nodig en fysio. Ook dat kan op school wat hij zo hard nodig heeft gehad. Er staat een team achter ons die zoveel en zo'n goede zorg geven aan mijn kind. Ik hou mijn hart vast voor de kinderen die na mijn zoontje komen en niet kunnen profiteren van de hulp die wij gehad hebben. Ook deze kinderen zijn de toekomst die zeker recht hebben op de goede ondersteuning en begeleiding wat het mkd kan bieden.

Mvg, [REDACTED]